

«Παρεμβαίνοντες...»

Οι Ποιμένες

Ὁ ἀληθινὸς Ἐπίσκοπος ἔχει πάντοτε ἐνώπιόν του τὸν μόνον Ἀληθινὸ Ἐπίσκοπο, τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Ζῆ καὶ ἀναπνέει καὶ κινεῖται μὲ τὴν ἰδική Του δύναμη καὶ ἐμπνέεται ἀπὸ Ἐκεῖνον καὶ συνεχίζει τὸ ἰδικό Του Ἔργο καὶ γίνεται **σημεῖο** πού ἐνώνει τὸν Λαό, γιὰ νὰ πραγματοποιηθῆ ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ «ἵνα πάντες ἐν ὧσιν» (Ἰω. ιζ' 19).

Στέκεται ὄρθιος καὶ ἄγρυπνος στὴν «σκοπιά» του: «Οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει» (Ψαλμ. ρκ' 4).

Πονάει καὶ μεριμνᾷ νύκτα καὶ ἡμέρα γιὰ τὸ κάθε παιδί του, ὡς φιλόστοργος πατέρας.

Παρακολουθεῖ, ἐπεμβαίνει, πρωτοστατεῖ γιὰ τὸν Λαό του.

Σταυρώνεται καὶ θυσιάζεται.

Φανερώνει τὴν σταυρική Θυσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, στὴν θέση καὶ στὸν τόπο τοῦ Ὁποίου ἴσταται.

Σκεπάζει μὲ τὴν ἀγάπη Του τοὺς πάντας καὶ συμπάσχει μαζί τους.

* * *

Δυστυχῶς σήμερα «ἐνύσταξαν οἱ ποιμένες»...

Ἄφησαν καὶ ἀφήγουν τὸν Λαὸ τοῦ Θεοῦ σὲ ξένα χέρια, πού τὸν σκορπίζουν καὶ τὸν βασανίζουν.

Δὲν προπορεύονται, σὲ μιὰ προσπάθεια, σὲ μιὰ πορεία...

νὰ ἐνωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ὡς παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, σὲ μιὰ ἐνότητα, σὲ μιὰ κοινὴ πορεία ἐξόδου ἀπὸ τὸ τέλμα, σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ...

νὰ ποιμαίνουν τὸν Λαὸ Του, καὶ νὰ εἶναι ὁδηγοὶ πρὸς τὴν σωτηρία ὅλων...

νὰ ἀρθρώσουν λόγο καθοδηγητικό, παρήγορο καὶ ἐλπιδοφόρο...

νὰ στηρίξουν τὶς κλονισμένες ψυχές πού βαδίζουν χωρὶς ἐλπίδα...

Μακάρι ὅλοι οἱ Ἐπίσκοποι καὶ Κληρικοί μας, νὰ γίνουν πύρινοι ἀπὸ ἀγάπη γιὰ νὰ φωτίζουν τὸν δρόμο καὶ τὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

Πὰ τὴν ἀντιγραφή:

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

19.10.2014 ἐκ.ἡμ., † Ἁγίου Προφήτου Ἰωῆλ